

Het grote schoolplein

Wie de jeugd heeft, heeft de toekomst, zeggen we. En kunnen wij, oudere jongeren, de jeugd nog bijbenen?

Volgens psychologe Martine France Delfos hadden wij nog drie opvoedmilieus: gezin, school en buitenwereld. Daar is een vierde, de virtuele wereld, bijgekomen. Een wereld waarin de jeugd zich als zichzelf, maar ook met verschillende andere identiteiten voortbeweegt. Een wereld waar privacy geen issue lijkt te zijn. Internet is voor de jeugd niet meer weg te denken. Negentig procent (!) zegt niet zonder het web te kunnen.

Wij – ouderen – weten wel van het bestaan van internet. En ja, we maken er ook gebruik van. Oudere jongeren surfen (zelfs zonder begeleiding...) rond in Second Life. We denken bij te blijven, maar de achterstand is onoverbrugbaar. What's new, denkt u, dat jongeren ons inhalen, gebeurt toch al sinds mensenheugenis? Toch lijkt deze keer de kloof groter. Zo groot, dat we moeite hebben om goed in te spelen op hun doen en laten.

Leerlingen van het Nijmeegs Stedelijk Gymnasium haalden een puberale scholierengrap uit. Ze klommen één voor één via het raam het lokaal uit. De docente had niets door. In onze tijd vertelden we zo'n grap door op het schoolplein. Het huidige schoolplein is alleen iets groter. Tegenwoordig film je de grap en zet je het filmpje op internet. De rector moest optreden, want lerares en school stonden in hun hemd. Drie leerlingen één dag geschorst, begrijpelijk. En het filmpje moest van internet. Een beetje naïef: het filmpje was allang gekopieerd en stond in mum van tijd weer op het web. Het voorval plus film hebben alleen maar meer media aandacht gekregen en zijn als een olievlek verspreid. Gevolg: school, lerares en rector in nog groter hemd en de leerlingen nog meer pret.

Wie de jeugd begrijpt, heeft een toekomst. Wie dat niet doet, verliest van de jeugd. Stay tuned!

